

2020 m. lapkričio 12 d. *Markkinaoikeus* (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Kuluttaja-asiamies / MiGame Oy*

(Byla C-594/20)

(2021/C 35/45)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Markkinaoikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Kuluttaja-asiamies*

Atsakovė: *MiGame Oy*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB ⁽¹⁾, 21 straipsnio pirma pastraipa turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama tokia praktika, kai verslininkas be telefono numerio, kuriam taikomas ne didesnis nei bazinė kaina tarifas, gali nurodyti telefono numerį, kuriam taikomas didesnis nei bazinė kaina tarifas ir kuriuo vartotojas gali paskambinti sudarytos sutarties klausimu? Jei su 21 straipsniu suderinama tai, kad tam tikromis aplinkybėmis nurodomas telefono numeris, kuriam taikomas didesnis nei bazinė kaina tarifas: ar vertinimui yra reikšmingos, pavyzdžiui, tokios aplinkybės, kaip lengvas telefono numerio, kuriam taikoma bazinė kaina, surandamumas, pakankamai aiškiai nurodytas telefono numerių naudojimo tikslas ir esminiai pagalbos klientams pasiekiamumo arba jos lygio skirtumai?
2. Ar bazinės kainos sąvoka, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2011/83/ES 21 straipsnį, turi būti aiškinama taip, kad verslininkas kaip klientų aptarnavimo telefono numerį, kuriuo galima kreiptis sudarytos sutarties klausimais, gali nurodyti tik geografinį standartinį fiksuotojo ar mobiliojo ryšio numerį arba vartotojams nemokamą numerį? Jei verslininkas gali nurodyti kitą telefono numerį: kokia didžiausia skambučio šiuo telefono numeriu kaina gali būti taikoma vartotojui, kurio telefono paslaugų sutartis sudaryta kaip paslaugų paketas?

⁽¹⁾ 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011, S. 64).

2020 m. lapkričio 13 d. *Oberster Gerichtshof* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *UE / ShareWood Switzerland AG ir VF*

(Byla C-595/20)

(2021/C 35/46)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: UE

Atsakovai: *ShareWood Switzerland AG* ir VF

Prejudicinis klausimas

Ar 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) ⁽¹⁾ 6 straipsnio 4 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad tarp įmonės ir vartotojo sudarytos tikmedžių ir balzos medžių pirkimo-pardavimo sutartys, kuriomis siekiama įgyti nuosavybės teisę į medžius su tikslu vėliau juos nukirsti ir medieną pelningai parduoti ir kurios šiuo tikslu apima ir nuomos sutartį, ir aptarnavimo sutartį, laikytinos „sutar[timis], susijusi[omis] su daiktine teise į nekilnojamąjį turtą arba nekilnojamojo turto nuoma“, kaip jos suprantamos pagal šią nuostatą?

⁽¹⁾ OL L 177, 2008, p. 6.

2020 m. lapkričio 12 d. Fővárosi Törvényszék (Vengrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje DuoDecad Kft. / Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Byla C-596/20)

(2021/C 35/47)

Proceso kalba: vengrų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Fővárosi Törvényszék

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: DuoDecad Kft.

Kita administracinio proceso šalis: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Tarybos direktyvos 2006/112 ⁽¹⁾ 2 straipsnio 1 dalies c punktas, 24 straipsnio 1 dalis ir 43 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad Sąjungos valstybėje narėje (pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju – Portugalijoje) įsteigta praktinės patirties (angl. k. *know-how*) licenciją gavusi bendrovė neteikia interneto svetainėje siūlomų paslaugų galutiniams naudotojams, todėl ji negali būti kitoje valstybėje narėje (pagrindinėje byloje nagrinėjamu atveju – Vengrijoje) įsteigto apmokestinamojo asmens, kaip subrangovo, teikiamos praktinės patirties techninės pagalbos paslaugos gavėja, nors tas subrangovas teikia šias paslaugas pastarojoje valstybėje narėje įsteigta praktinės patirties licenciją suteikusiai bendrovei tokiais aplinkybėmis, kai licenciją gavusi bendrovė:
 - a) pirmojoje valstybėje narėje nuomojosi biuro patalpas ir turėjo informacinių technologijų ir biuro įrangą, darbuotojus ir didelę patirtį elektroninės prekybos srityje, jos savininkas turėjo daug tarptautinių ryšių, o vadovas gerai išmanė elektroninę prekybą,
 - b) turėjo praktinės interneto svetainių veikimo ir jų atnaujinimo patirties, teikė nuomones šiuo klausimu, siūlė šių procesų pakeitimus ir juos tvirtino,
 - c) naudojosi apmokestinamojo asmens šios praktinės patirties pagrindu teikiamomis paslaugomis,
 - d) nuolat gaudavo ataskaitas apie subrangovų suteiktas paslaugas (be kita ko, apie interneto svetainių srautą ir mokėjimus iš banko sąskaitos),
 - e) savo vardu įregistravo interneto domenus, suteikiančius interneto prieigą prie interneto svetainių,
 - f) interneto svetainėse buvo nurodyta kaip paslaugos teikėja,
 - g) ėmėsi veiksmų interneto svetainių populiarumui išsaugoti,